

Υπόθεση C-129/24

Σύνοψη της αιτήσεως προδικαστικής αποφάσεως κατά το άρθρο 98,
παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου

Ημερομηνία καταθέσεως:

16 Φεβρουαρίου 2024

Αιτούν δικαστήριο:

High Court (Ιρλανδία)

Ημερομηνία της αποφάσεως του αιτούντος δικαστηρίου:

24 Ιανουαρίου 2024

Αναιρεσείουσα:

Coillte Cuideachta Ghníomhaíochta Ainmnithe

Αναιρεσίβλητος:

Commissioner for Environmental Information

Παρεμβαίνοντες:

Άγνωστο/α άτομο/α, γνωστό/α και ως John ή/και Jane Doe,
Ιρλανδία και Attorney General (κατ' εντολή)

Amicus curiae:

Right to Know CLG

Αντικείμενο της κύριας δίκης

Αναίρεση ενώπιον του High Court (ανώτερου δικαστηρίου, Ιρλανδία) ασκηθείσα από την Coillte κατά αποφάσεως του Commissioner for Environmental Information (επιτρόπου για περιβαλλοντικές πληροφορίες, Ιρλανδία) με την οποία κρίθηκαν έγκυρες προφανώς ανώνυμες ή υποβληθείσες με ψευδώνυμο αιτήσεις παροχής περιβαλλοντικών πληροφοριών (στο εξής: αιτήσεις περιβαλλοντικών πληροφοριών) βάσει της οδηγίας 2003/4.

Αντικείμενο και νομική βάση της αιτήσεως προδικαστικής απόφασεως

Δυνάμει του άρθρου 267 ΣΛΕΕ, το αιτούν δικαστήριο ζητεί την ερμηνεία των άρθρων 2, 3, 4 και 6 της οδηγίας 2003/4/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 28ης Ιανουαρίου 2003, για την πρόσβαση του κοινού σε περιβαλλοντικές πληροφορίες και για την κατάργηση της οδηγίας 90/313/ΕΟΚ του Συμβουλίου (ΕΕ 2003, L 41, σ. 26), σε συνδυασμό με τη Σύμβαση της ΟΕΕ/ΗΕ για την πρόσβαση σε πληροφορίες, τη συμμετοχή του κοινού στη λήψη αποφάσεων και την πρόσβαση στη δικαιοσύνη για περιβαλλοντικά θέματα, η οποία υπογράφηκε στο Aarhus στις 25 Ιουνίου 1998 (στο εξής: Σύμβαση του Aarhus).

Προδικαστικά ερωτήματα

- (1) Σημαίνει ο όρος «αίτηση» του άρθρου 6, παράγραφος 1, της οδηγίας 2003/4, υπό το πρίσμα του άρθρου 4, παράγραφος 1, της Σύμβασης για την πρόσβαση σε πληροφορίες, τη συμμετοχή του κοινού στη λήψη αποφάσεων και την πρόσβαση στη δικαιοσύνη για περιβαλλοντικά θέματα η οποία υπογράφηκε στο Aarhus στις 25 Ιουνίου 1998, μόνον αίτηση η οποία είναι έγκυρη βάσει της οδηγίας και της νομοθεσίας περί μεταφοράς της οδηγίας στην εθνική έννομη τάξη του οικείου κράτους μέλους;
- (2) Έχει ο όρος «αιτών» του άρθρου 2, παράγραφος 5, της οδηγίας 2003/4, υπό το πρίσμα, μεταξύ άλλων, του άρθρου 4, παράγραφος 1, στοιχείο β', και/ή του άρθρου 6, παράγραφοι 1 και/ή 2, και/ή του άρθρου 2, παράγραφος 5, και του άρθρου 4, παράγραφοι 1 και 3, στοιχείο β', της Σύμβασης για την πρόσβαση σε πληροφορίες, τη συμμετοχή του κοινού στη λήψη αποφάσεων και την πρόσβαση στη δικαιοσύνη για περιβαλλοντικά θέματα, η οποία υπογράφηκε στο Aarhus στις 25 Ιουνίου 1998, την έννοια ότι αναφέρεται σε φυσικό ή νομικό πρόσωπο το οποίο προσδιορίζεται με το πραγματικό του όνομα και/ή την τρέχουσα πραγματική του διεύθυνση, και όχι σε ανώνυμο πρόσωπο ή πρόσωπο με ψευδώνυμο και/ή αιτούντα ο οποίος παρέχει ως στοιχεία επικοινωνίας μόνο διεύθυνση ηλεκτρονικού ταχυδρομείου;
- (3) Σε περίπτωση αρνητικής απάντησης στο δεύτερο ερώτημα, έχει το άρθρο 3, παράγραφος 1, και/ή παράγραφος 5, στοιχείο γ', της οδηγίας 2003/4, υπό το πρίσμα του άρθρου 4, παράγραφος 1, της Σύμβασης για την πρόσβαση σε πληροφορίες, τη συμμετοχή του κοινού στη λήψη αποφάσεων και την πρόσβαση στη δικαιοσύνη για περιβαλλοντικά θέματα, η οποία υπογράφηκε στο Aarhus στις 25 Ιουνίου 1998, την έννοια ότι αντιτίθεται σε εθνική ρύθμιση η οποία υποχρεώνει τον αιτούντα να γνωστοποιεί το πραγματικό του όνομα και/ή την τρέχουσα πραγματική του διεύθυνση προκειμένου να υποβάλει αίτηση;
- (4) Σε περίπτωση αρνητικής απάντησης στο δεύτερο ερώτημα και εν γένει καταφατικής απάντησης στο τρίτο ερώτημα, έχει η οδηγία 2003/4, υπό το πρίσμα του άρθρου 4 της Σύμβασης για την πρόσβαση σε πληροφορίες, τη

συμμετοχή του κοινού στη λήψη αποφάσεων και την πρόσβαση στη δικαιοσύνη για περιβαλλοντικά θέματα, η οποία υπογράφηκε στο Aarhus στις 25 Ιουνίου 1998, την έννοια ότι, όταν μια δημόσια αρχή σχηματίζει ευλόγως την πεποίθηση ότι υπάρχει εκ πρώτης όψεως αμφιβολία ως προς τη γνησιότητα των στοιχείων που παρέσχε ο αιτών σχετικά με την ταυτότητά του, η δημόσια αρχή δεν δύναται να ζητήσει επιβεβαίωση όσον αφορά το πραγματικό όνομα και/ή την τρέχουσα πραγματική διεύθυνση του αιτούντος, με σκοπό να εξακριβώσει την ταυτότητα του αιτούντος και όχι να προσδιορίσει το συμφέρον του, ακόμη και αν η γνωστοποίηση του πραγματικού ονόματος και/ή της τρέχουσας πραγματικής διεύθυνσης του αιτούντος θα μπορούσε εμμέσως να οδηγήσει στη συναγωγή συμπερασμάτων ή σε εικασίες εκ μέρους της δημόσιας αρχής ή άλλως ως προς το τυχόν συμφέρον του αιτούντος το οποίο μνημονεύεται στο άρθρο 3, παράγραφος 1, της οδηγίας;

- (5) Σε περίπτωση αρνητικής απάντησης στο δεύτερο ερώτημα και εν γένει καταφατικής απάντησης στο τρίτο ερώτημα, έχει το άρθρο 4, παράγραφος 1, στοιχείο β', της οδηγίας, υπό το πρίσμα του άρθρου 4, παράγραφος 3, στοιχείο β', της Σύμβασης για την πρόσβαση σε πληροφορίες, τη συμμετοχή του κοινού στη λήψη αποφάσεων και την πρόσβαση στη δικαιοσύνη για περιβαλλοντικά θέματα, η οποία υπογράφηκε στο Aarhus στις 25 Ιουνίου 1998, την έννοια ότι μια δημόσια αρχή δεν δύναται να ζητήσει επιβεβαίωση όσον αφορά το πραγματικό όνομα και/ή την τρέχουσα πραγματική διεύθυνση του αιτούντος, προκειμένου να κρίνει αν μια συγκεκριμένη αίτηση είναι προφανώς παράλογη δεδομένου του όγκου, του είδους και της συχνότητας άλλων αιτήσεων που υποβάλλει ο ίδιος αιτών, και όχι προκειμένου να προσδιορίσει το συμφέρον του αιτούντος, ακόμη και αν η γνωστοποίηση του πραγματικού ονόματος και/ή της τρέχουσας πραγματικής διεύθυνσης του αιτούντος θα μπορούσε εμμέσως να οδηγήσει στη συναγωγή συμπερασμάτων ή σε εικασίες εκ μέρους της δημόσιας αρχής ή άλλως ως προς το τυχόν συμφέρον του αιτούντος το οποίο μνημονεύεται στο άρθρο 3, παράγραφος 1, της οδηγίας;

Σχετικές διατάξεις του δικαίου της Ένωσης

Σύμβαση της ΟΕΕ/ΗΕ για την πρόσβαση σε πληροφορίες, τη συμμετοχή του κοινού στη λήψη αποφάσεων και την πρόσβαση στη δικαιοσύνη για περιβαλλοντικά θέματα, η οποία υπογράφηκε στο Aarhus στις 25 Ιουνίου 1998 (στο εξής: Σύμβαση του Aarhus), άρθρο 2, παράγραφος 4· άρθρο 4, παράγραφος 1 έως 3· άρθρο 9, παράγραφος 1

Οδηγία 2003/4/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 28ης Ιανουαρίου 2003, για την πρόσβαση του κοινού σε περιβαλλοντικές πληροφορίες και για την κατάργηση της οδηγίας 90/313/ΕΟΚ του Συμβουλίου (ΕΕ 2003, L 41, σ. 26), άρθρα 2, 3, 4 και 6.

Απόφαση της 24ης Σεπτεμβρίου 2002, Grundig Italiana, C-255/00, EU:C:2002:525

Απόφαση της 14ης Φεβρουαρίου 2012, Flachglas Torgau κατά Bundesrepublik Deutschland, C-204/09, ECLI:EU:C:2012:71

Απόφαση της 19ης Δεκεμβρίου 2013, Fish Legal και Shirley, C-279/12, EU:C:2013:853

Απόφαση της 20ής Ιανουαρίου 2021, Land Baden-Württemberg (Εσωτερικές επικοινωνίες), C-619/19, EU:C:2021:35

Σχετικές διατάξεις του εθνικού δικαίου

European Communities (Access to Information on the Environment) Regulations 2007 to 2014 (εθνικές κανονιστικές πράξεις για τη μεταφορά της οδηγίας στο εσωτερικό δίκαιο 2007 έως 2014) (στο εξής: εθνικές κανονιστικές πράξεις ή εθνική ρύθμιση)

Το άρθρο 6 των εθνικών κανονιστικών πράξεων αφορά τις αιτήσεις παροχής περιβαλλοντικών πληροφοριών (στο εξής: αιτήσεις περιβαλλοντικών πληροφοριών): ειδικότερα, το εν λόγω άρθρο ορίζει τα στοιχεία που πρέπει να περιλαμβάνονται σε αίτηση περιβαλλοντικών πληροφοριών. Το άρθρο 6, παράγραφος 1, στοιχείο c, προβλέπει ότι η αίτηση πρέπει να «περιέχει το όνομα, τη διεύθυνση και οποιοδήποτε άλλο σχετικό στοιχείο επικοινωνίας του αιτούντος» ενώ το άρθρο 6, παράγραφος 2, προβλέπει ότι «ο αιτών δεν υποχρεούται να επικαλεσθεί το συμφέρον του προκειμένου να υποβάλει αίτηση».

Το αιτούν δικαστήριο έκρινε ότι, ως ζήτημα εσωτερικού δικαίου, και εκτός εάν απαιτείται αντίθετη σύμφωνη ερμηνεία από το δίκαιο της Ένωσης, για τους σκοπούς του άρθρου 6, παράγραφος 1, στοιχείο c, της εθνικής ρύθμισης, ως «όνομα» νοείται το πραγματικό όνομα και όχι το ψευδώνυμο ενώ ως «διεύθυνση» νοείται η τρέχουσα πραγματική διεύθυνση που καθιστά δυνατή την επικοινωνία με τον αιτούντα, η δε φράση «οποιοδήποτε άλλο σχετικό στοιχείο επικοινωνίας» περιλαμβάνει διευθύνσεις ηλεκτρονικού ταχυδρομείου.

Ο μηχανισμός υποβολής αίτησης περιβαλλοντικών πληροφοριών που προβλέπεται στο άρθρο 7 της εθνικής ρύθμισης προβλέπει προθεσμία ενός μηνός προκειμένου η δημόσια αρχή, στην υπό κρίση υπόθεση η Coillte, να απαντήσει στην ανωτέρω αίτηση, με πρόσθετη προθεσμία ενός μηνός αν η δημόσια αρχή δεν είναι σε θέση να απαντήσει εντός ενός μηνός «λόγω του όγκου ή της πολυπλοκότητας των ζητούμενων περιβαλλοντικών πληροφοριών».

Το άρθρο 7, παράγραφος 1, σημείο 4, προβλέπει τις περιπτώσεις υπό τις οποίες μπορεί να απορριφθεί αίτηση περιβαλλοντικών πληροφοριών: η απόρριψη πρέπει να γίνεται εγγράφως και να διευκρινίζει ότι ο αιτών έχει δικαίωμα εσωτερικής

επανεξέτασης της απόφασης περί απόρριψης της αίτησης. Το άρθρο 7, παράγραφος 1, σημείο 7, ορίζει ότι:

«Όταν υποβάλλεται αίτηση σε δημόσια αρχή η οποία θα μπορούσε ευλόγως να θεωρηθεί ως αίτηση για περιβαλλοντικές πληροφορίες, αλλά δεν αποτελεί αίτηση που έχει υποβληθεί σύμφωνα με –

(a) το άρθρο 6, παράγραφος 1, [των εθνικών κανονιστικών πράξεων] [...]

[...]

η οικεία δημόσια αρχή ενημερώνει τον αιτούντα για το δικαίωμά του για πρόσβαση σε περιβαλλοντικές πληροφορίες και για τη διαδικασία με την οποία μπορεί να ασκηθεί το ως άνω δικαίωμα ενώ παρέχει και σχετική συνδρομή στον αιτούντα».

Το άρθρο 11 καθορίζει τη διαδικασία για την εσωτερική επανεξέταση από τη δημόσια αρχή της απόφασης περί απόρριψης αίτησης περιβαλλοντικών πληροφοριών.

«(1) Εάν η αίτηση απορριφθεί σύμφωνα με το άρθρο 7, εν όλω ή εν μέρει, ο αιτών δικαιούται, το αργότερο εντός ενός μηνός από την ημερομηνία παραλαβής της απόφασης της οικείας δημόσιας αρχής, να ζητήσει από τη δημόσια αρχή να επανεξετάσει την απόφαση, εν όλω ή εν μέρει».

Οι αιτούντες έχουν δικαίωμα προσφυγής δυνάμει του άρθρου 12 των εθνικών κανονιστικών πράξεων ενώπιον του Commissioner for Environmental Information (επιτρόπου για περιβαλλοντικές πληροφορίες) (στο εξής: OCEI).

Friends of the Irish Environment v. Commissioner for Environmental Information [2019] IEHC 597, [2019] 5 JIC 2108 (O'Regan J.)

Right to Know CLG v. Commissioner for Environmental Information [2022] IESC 19, [2023] 1 I.L.R.M. 122, [2022] 4 JIC 2902 (Baker J.).

Συνοπτική έκθεση των πραγματικών περιστατικών και της πορείας της διαδικασίας

Μεταξύ της 10ης Μαρτίου και της 7ης Ιουνίου 2022, στην ιρλανδική δασική υπηρεσία (στο εξής: Coillte ή υπηρεσία) υποβλήθηκαν 130 αιτήσεις περιβαλλοντικών πληροφοριών από έναν ή περισσότερους αιτούντες, οι οποίοι, κατά τα φαινόμενα, είναι πλείονες και χρησιμοποιούν ψευδώνυμο. Οι αιτήσεις αντιμετωπίστηκαν αρχικώς ως μεμονωμένες αιτήσεις, εντούτοις, όταν κατέστη σαφές στην Coillte ότι μάλλον εντάσσονται στο πλαίσιο οργανωμένης εκστρατείας, η ως άνω υπηρεσία ξεκίνησε να λαμβάνει μέτρα για την εξακρίβωση της ταυτότητας των αιτούντων.

Οι αιτήσεις περιβαλλοντικών πληροφοριών δεν περιείχαν πραγματικές διευθύνσεις, μόνο διευθύνσεις ηλεκτρονικού ταχυδρομείου, τα δε ονόματα που περιέχονταν στις αιτήσεις θεωρήθηκαν σαφώς ψευδώνυμα.

Η Coillte απάντησε στις αιτήσεις αυτές ζητώντας από τους αιτούντες τρέχουσα διεύθυνση και επιβεβαίωση ότι τα ονόματα ήταν τα νόμιμα ονόματα των αιτούντων, καθόσον εκτίμησε ότι οι αιτούντες δεν είχαν παράσχει γνήσια στοιχεία ταυτότητας· δεδομένου ότι εν συνεχεία δεν παρασχέθηκαν περαιτέρω πληροφορίες, όλες οι αιτήσεις απορρίφθηκαν ως ελλιπείς και άκυρες.

Κατόπιν, υποβλήθηκαν αιτήσεις εσωτερικής επανεξέτασης· η Coillte ζήτησε τις ίδιες πληροφορίες όπως και στο προηγούμενο στάδιο, ενημερώνοντας τους αιτούντες ότι δεν τους ζητούσε να δηλώσουν τους λόγους για τους οποίους υπέβαλαν την αίτηση, αλλά «απλώς [...] να επιβεβαιώσετε το όνομα και τη διεύθυνσή σας», και ότι «η [Coillte] δεν θα επεξεργαστεί την αίτησή σας, μέχρις ότου λάβει τις πληροφορίες που ζητήθηκαν ανωτέρω». Οι ως άνω πληροφορίες δεν παρασχέθηκαν, με συνέπεια να απορριφθούν ως άκυρες και οι αιτήσεις εσωτερικής επανεξέτασης.

Περίπου 105 υποθέσεις παραπέμφθηκαν στον ΟCEI· το εν λόγω όργανο ελέγχου αποφάσισε ότι η Coillte δεν μπορούσε βασίμως να θεωρήσει τις αιτήσεις άκυρες βάσει του άρθρου 6, παράγραφος 1, στοιχείο c, των εθνικών κανονιστικών πράξεων. Κατόπιν των ανωτέρω, η Coillte άσκησε αναίρεση.

Κυριότερα επιχειρήματα των διαδίκων της κύριας δίκης

- 1 Η Coillte υποστηρίζει ότι οι αιτήσεις δεν προορίζονται για την παροχή περιβαλλοντικών πληροφοριών και, ως εκ τούτου, δεν αποτελούν πραγματικές αιτήσεις περιβαλλοντικών πληροφοριών· ο όγκος των αιτήσεων έχει πολύ σημαντικές επιπτώσεις στις δραστηριότητες της υπηρεσίας και συνεπάγεται εκτροπή χρόνου και πόρων από τις πραγματικές αιτήσεις παροχής περιβαλλοντικών πληροφοριών. Επισημαίνει περαιτέρω ότι το Department of Agriculture, Food and the Marine (Υπουργείο Γεωργίας, Τροφίμων και Θάλασσας, Ιρλανδία) (στο εξής: DAFM), στο οποίο υπάγεται εν μέρει η Coillte, έλαβε 32 297 αιτήσεις περιβαλλοντικών πληροφοριών το 2022 (έναντι ετήσιου μέσου όρου περίπου 167 αιτήσεων από το 2019 έως το 2021).
- 2 Η αναρρεσείουσα ισχυρίζεται ότι εναπόκειται στα κράτη μέλη να καθορίσουν τις πρακτικές ρυθμίσεις, η δε υποχρέωση των αιτούντων να παρέχουν όνομα και διεύθυνση είναι συμβατή με την οδηγία 2003/4. Επίσης, η απαίτηση να προσδιορίζεται ο αιτών με το όνομα και τη διεύθυνσή του συνάδει με την οδηγία και ανταποκρίνεται στον ορισμό του «αιτούντος», καθόσον ο αιτών θεωρείται «φυσικό ή νομικό πρόσωπο», με το συνακόλουθο δικαίωμα πρόσβασης να εξαρτάται από το αν ο αιτών πληροί τις προϋποθέσεις και/ή η ταυτότητά του μπορεί να εξακριβωθεί. Η υποχρέωση γνωστοποίησης ονόματος και διεύθυνσης αφορά το κατά πόσον ο αιτών πληροί τις προϋποθέσεις και/ή η ταυτότητά του μπορεί να εξακριβωθεί· πράγματι, η εξακρίβωση των στοιχείων αυτών ουδόλως

σχετίζεται με τον προσδιορισμό του συμφέροντος του αιτούντος ή τη διατύπωση εικασιών ως προς το συμφέρον εκάστοτε αιτούντος προς υποβολή αίτησης. Οι δημόσιες αρχές θα πρέπει να έχουν την εξουσία να αξιολογούν κατά πόσον μια αίτηση είναι προφανώς παράλογη, η δε απαίτηση γνωστοποίησης ονόματος και διεύθυνσης είναι απαραίτητη για τον εντοπισμό προφανώς παράλογων αιτήσεων, διευκολύνοντας κατ' αυτόν τον τρόπο την ταχεία και αποτελεσματική πρόσβαση των πραγματικών αιτούντων σε περιβαλλοντικές πληροφορίες. Σε περίπτωση ενδεχόμενης κατάχρησης δικαιώματος σε σχέση με το άρθρο 6, παράγραφος 2, της εθνικής ρύθμισης, όπως συναγωγή συμπερασμάτων ή διατύπωση εικασιών ως προς το συμφέρον του αιτούντος, οι εν λόγω παράγοντες δεν μπορούν να ληφθούν υπόψη κατά την επεξεργασία της αίτησης.

- 3 Τα επιχειρήματα του αναιρεσιβλήτου στηρίζονται στην αρχή ότι η πρόσβαση στις πληροφορίες πρέπει να είναι όσο το δυνατόν ευρύτερη και ότι οι έννοιες των οποίων ζητείται η ερμηνεία δεν μπορούν να ερμηνεύονται κατά τρόπον ώστε να παραβιάζεται η εν λόγω αρχή. Προσθέτει ότι από κανένα στοιχείο της οδηγίας ή της Σύμβασης του Aarhus δεν προκύπτει ότι υφίσταται υποχρέωση προσδιορισμού της ταυτότητας του αιτούντος με όνομα και/ή διεύθυνση, συνεπώς εθνική ρύθμιση η οποία επιβάλλει μια τέτοια απαίτηση αντιτίθεται στα ως άνω νομοθετήματα· τυχόν πρόσθετες απαιτήσεις ή υποχρεώσεις που επιβάλλονται στους αιτούντες την πρόσβαση ενδέχεται να αποτρέψουν ή να αποθαρρύνουν τους αιτούντες από την υποβολή παρόμοιων αιτήσεων, δεδομένου ότι η υποχρέωση γνωστοποίησης ονόματος ή/και διεύθυνσης θα μπορούσε στην πραγματικότητα να έχει ως συνέπεια την παροχή πληροφοριών σχετικών με το συμφέρον του αιτούντος προς υποβολή της αίτησης.
- 4 Η Ιρλανδία, ως παρεμβαίνουσα, υποστηρίζει, κατ' ουσίαν, τα επιχειρήματα της αναιρεσείουσας, προσθέτοντας ότι, δυνάμει της οδηγίας, γίνεται διάκριση μεταξύ της εξακρίβωσης της ύπαρξης αίτησης και του βασίμου της αίτησης αυτής (πράγμα που απηχεί επιχείρημα που προέβαλε η αναιρεσείουσα στο πλαίσιο του πέμπτου ερωτήματος).
- 5 Η Right to Know CLG, ως amicus curiae, υποστηρίζει σε γενικές γραμμές τα επιχειρήματα του αναιρεσιβλήτου.

Συνοπτική έκθεση του σκεπτικού της απόφασης περί παραπομπής

- 6 Το αιτούν δικαστήριο εκτιμά ότι στο πρώτο ερώτημα, όσον αφορά το τι σημαίνει «αίτηση» στο πλαίσιο αυτό, πρέπει να δοθεί καταφατική απάντηση, υπό την έννοια ότι ο όρος «αίτηση» σημαίνει «έγκυρη αίτηση», ήτοι αίτηση η οποία πρέπει να είναι σύμφωνη με την οδηγία και την ισχύουσα νομοθεσία περί μεταφοράς της οδηγίας στην εθνική έννομη τάξη.
- 7 Όσον αφορά το δεύτερο ερώτημα, το αιτούν δικαστήριο εκτιμά ότι τα δικαιώματα που παρέχονται στα «φυσικά ή νομικά πρόσωπα» συνεπάγονται τη γνωστοποίηση ονόματος και/ή πραγματικής διεύθυνσης προκειμένου ένα πρόσωπο να μπορεί να αποκτήσει την ιδιότητα του αιτούντος.

- 8 Όσον αφορά το τρίτο και το τέταρτο ερώτημα, το αιτούν δικαστήριο εκτιμά ότι παρέλκει η απάντηση σε αυτά, διότι στο δεύτερο ερώτημα πρέπει να δοθεί καταφατική απάντηση· επικουρικώς, στο τρίτο ερώτημα πρέπει να δοθεί αρνητική απάντηση, δεδομένου ότι η αρχή της εθνικής δικονομικής αυτονομίας δεν απαγορεύει στα κράτη μέλη να μεταφέρουν στο εθνικό τους δίκαιο οδηγία κατά τρόπον ώστε η νομοθεσία περί μεταφοράς στην εθνική έννομη τάξη να απαιτεί τη γνωστοποίηση ονόματος και/ή διεύθυνσης. Στο τέταρτο ερώτημα πρέπει επίσης να δοθεί αρνητική απάντηση, βάσει της γενικής θεωρίας περί κατάχρησης δικαιώματος· το γεγονός ότι τέτοιες πληροφορίες θα μπορούσαν ενδεχομένως να οδηγήσουν σε εικασίες ως προς το συμφέρον του αιτούντος δεν ασκεί επιρροή.
- 9 Το αιτούν δικαστήριο εκτιμά ότι παρέλκει η απάντηση στο πέμπτο ερώτημα· επικουρικώς, η απάντηση πρέπει να είναι αρνητική και πάλι λόγω καταχρηστικής άσκησης δικαιώματος καθώς και σε συνάρτηση με την αιτιολόγηση του τέταρτου ερωτήματος. Μια δημόσια αρχή δικαιούται να απορρίψει μια προφανώς παράλογη αίτηση.